

LA FARGA

REVISTA DE SALT

....si les relacions
entre els éssers
humans són tan
difícils és perquè
l'ésser humà ha
estat creat per
trencar-se la
cara i no per
tenir-ne, de
"relacions".

CIORAN

i

ÈXIT DEL PROGRAMA

Un any més el col·lectiu de la Revista LA FARGA ha estat el responsable de fer el programa de la Festa Major. Aquest any el tema central fou les festes de Salt.

Aquest llibre/programa/ suplement d'estiu de la Revista LA FARGA fa un recull de totes les festes de barri, carrer o patronal que es fan al nostre poble.

El programa ha estat un èxit i dels 4.500 exemplars que se'n van editar, a la redacció només queden els que hi ha a l'arxiu de la revista.

Calfer constar que, amb aquest nou exemplar, és el segon any que la redacció de la revista fa el Programa de la Festa Major de Salt, i actualment els dos números estan exhaurits.

TROBADA COMITÈS NICARAGUA

Durant la segona quinzena de setembre, va tenir lloc a l'Escola d'Adults de Salt la trobada de Comitès de Solidaritat amb Nicaragua de les comarques de Girona.

A la reunió van assistir representants dels Comitès de Girona, Arbúcies, Torroella de Montgrí i Salt.

Es van tractar nous temes referents a la cooperació amb Nicaragua i a la coordinació d'aquests comitès.

ESCOLA D'ADULTS

Des del dia 16 de setembre al dia 4 d'octubre va tenir lloc a l'Escola d'Adults de Salt la inscripció d'alumnes que volguessin fer algun curs dels que l'Escola imparteix.

Els diferents cursos que s'hi poden fer són: neolectors, certificat d'estudis primaris, graduat escolar, accés a la universitat, informàtica i català. El número total d'alumnes inscrits ha estat de 400.

FESTA PATRONAL DE LES MANUFACTURES GASSOL

El dia 6 d'octubre va tenir lloc a Salt la Festa Patronal de Manufactures Gassol. Els actes foren els següents: Cross Gassol. Competició de Petanca de Jubilats. Missa a l'Església de Sant Cugat. Homenatge als treballadors jubilats de l'empresa i lliurament de premis i trofeus als guanyadors del cross i de la competició de petanca.

A l'acte varen assistir-hi el Sr. Sanfeliu i l'Alcalde Xavier Corominas.

Es va fer entrega d'un parell de mitges i mitjons a tots els jubilats assistents.

La Festa Patronal d'aquest any va comptar amb una gran assistència de públic.

Enhorabona!!

Ara, Salt també se'l coneix com a Catedral dels matrimonis civils.

La prova és que no vénen a casar-s'hi només parelles del poble, sinó gent d'altres indrets que moltes vegades no han tingut cap vinculació amb la vila.

I és que el marc de l'Ajuntament (sala de sessions), juntament amb el cerimonial que en el seu dia va preparar Josep M.ª Oliveres, li confereixen una especial atracció enfront el reduït espai de l'oficina del jutjat civil.

Ara l'ajuntament ha posat una tarifa per a les despeses de manteniment (25.000 ptes.) la primera hora. Les parelles de Salt, però, tindran sort, ja que sembla ser que els sortirà de franc.

Durant gran part de l'any el riu Ter, el nostre riu principal, esdevé raquític i quasi inexistent en el seu pas per Salt.

Primer va ser la portada d'aigües a Barcelona (8m³ per segon) i més tard l'aigua del Pasteral a la Costa Brava.

Si tenim en compte que la Sèquia Monar recull a la Pilastra gran part del cabal del Ter per a vessar-la a l'Onyar, encara s'accentua més la manca d'aigua per als peixos i el manteniment del cabal ecològic, que no es compleix.

Per això els Amics de les Deveses, juntament amb altres col·lectius, han posat en marxa una campanya per conservar el cabal del Ter, que hauria de ser de 3 m³ per segon, com a mínim.

SALT / Diumenge, 22 de setembre de 1991

Es un objectiu prioritari dels Amics de les Deveses de Salt

Inicien una campanya per conservar el cabal del Ter

CARME SUBIRASA

Salt- Després de mantenir una reunió per tal de reanudar les activitats després de la pausa estival, els membres del col·lectiu dels Amics de les Deveses han decidit emprendre una campanya per tal que el riu Ter recuperi el seu cabal mínim establert, el qual no té en alguns moments.

Segons assenyalen fonts dels amics de les Deveses aquesta campanya que ben aviat iniciarem té per objectiu conscienciar

d'altres:

Una de les altres lites dels Amics de les Deveses és aconseguir canviar l'estat actual del lit del riu Ter, seria adequat que es portés a terme una bona gestió del riu, cal que se li doni un tractament distint i sempre tendint a aconseguir una aparença millor del seu lit. El lit del riu ofereix moltes possibilitats i es pot convertir en un indret atractiu; s'hi poden fer des de petits escalons amagats del riu, fins a altres remodelatges que transformin l'indret

en qualsevol atractiu per a totes les persones que visiten al seu entorn.

Pel que fa referència a la qualitat de l'aigua del Ter en el seu pas per Salt, des del col·lectiu dels Amics de les Deveses s'afirma que és força bona; destacar que no parlem tant de la qualitat de l'aigua com de la quantitat que hi ha de passar, que no es ni de bon tros la desigües. Recordar que, ja fa uns quants anys, el Ter mantenia un cabal d'aigua molt superior a l'actual.

Stein Papereria tècnica · Copisteria

Pompeu Fabra, 11 - Tel. 20 39 44 - GIRONA
Migdia, 11 - Tel. 21 35 65 - GIRONA
Ronda Barcelona, 3 - Tel. 50 38 70 - FIGUERES

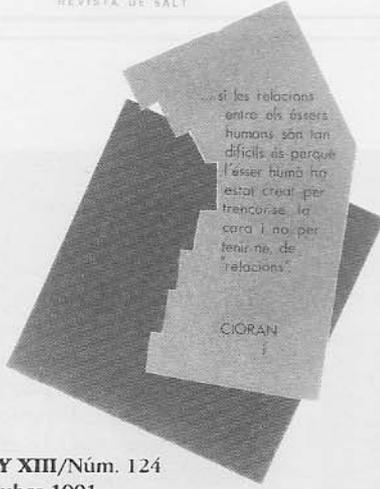
AUTO TALLER

F. FELIU

C/. Pere Coll Guitó, 22 - Tel. 23 19 73
SALT

Ctra. Nacional II (encreuament Caldes)
Tel. 46 03 66 - CALDES DE MALAVELLA

ANY XIII/Núm. 124
Octubre 1991
PORTADA/ Torres Monsó

LA FARGA/Revista de Salt.
EDITA/Casal de Jubilat de Salt.
DIRECCIÓ/Josep Cristòfol i Darné
COORDINACIÓ/ M.ª Helena Romagós
CONSELL DE REDACCIÓ/Josep Cristòfol i Darné, Guillem Terribas i Roca, Lluís Mateu i Riera, Joan Boada i Reig, Jaume Bosch i Termes, Martí Fita i Casals, Eva Escuin i Dilmé, Miquel Àngel Ferrés i Fluvià, Agapit Alonso i Pont, Sebastià Parra i Nuño i Xavier Alberch i Fugueras.
COL·LABORACIÓ HABITUAL/Antoni Brugués, Pitu Geli, Josep Guardiola, Maria Mercè Sánchez, Pili Fernández, Biblioteca Municipal Jaume Ministral i Masià i Josep Boó.
COL·LABORACIÓ EN AQUEST NÚMERO/Martí Fita., Sebas Parra, Ferran Márquez, Josep de Delàs, Joan Colomer, Xavier Besalú, Susana Martínez Varona, Francesc Carbonell i Lluís Caparrós.
COMPAGINACIÓ/ Xarxi Terribas i Roca.
CORRECCIÓ I ESTIL/Toni Ruscalleda
FOTOGRAFIA/Martí Artalejo, Jaume Ollé.
DISTRIBUCIÓ/Pitu Geli
ADMINISTRACIÓ/Juan Boada i Reig
TIRADA/1.500 exemplars
REDACCIÓ/Passaig Verdguer, 1
Tels. 23 04 98 - 23 85 78
IMPRESSIÓ/Impremta Pagès, S.A.
C/. Eixampla, 8 - Tel. 42 01 07 - Anglès
DIPÒSIT LEGAL/GI-356/79
SUBSCRIPCIÓ ANUAL/1.200 ptes.

LA FARGA NO SE SOLIDARITZA NECESSÀRIAMENT AMB LES OPINIONS EXPRESSADES AMB ELS SEUS ARTICLES SIGNATS I QUE PUBLIQUEM IN-
TEGRAMENT RESPECTANT L'OPINIÓ DEL SEU AUTOR.

LA FARGA AUTORIZA LA REPRODUCCIÓ DELS ARTICLES, SEMPRE I QUAN S'INDIQUI CLARAMENT LA SEVA PROCEDÈNCIA.

PREMI TRES DE MARÇ DEL 1989

La mobilitat a la nostra població

El model de poble tradicional, allotat entorn del campanar, originari del món rural, amb l'estabilitat de les generacions en la vida del poble, amb oficis arrelats a l'espai geogràfic del terme i amb costums sedentaris, és ben clar que a Salt ha passat a millor vida.

La característica que ha substituït aquest model és la **mobilitat**, un fenomen que no tothom ha pogut assumir amb normalitat: la mobilitat dels caps de setmana, de les vacances, els desplaçaments diaris per raó de treball, d'estudis, de compres, de família, d'amistats, de lleure i diversió... I en sentit invers, trobem l'altra cara de la mobilitat, que mereix el tema central de LA FARGA que teniu a les mans: les persones que vénen de fora, amb una identitat radicalment diferent de la nostra, els estrangers, els nous immigrants africans, els magrebins, els transeünts, etc. Aquests no es desplacen pas a conseqüència del progrés o de l'augment de la qualitat de vida als seus països d'origen, sinó precisament pels motius contraris.

En un aspecte, però, sembla que ens anem acostant a ells; i és que cada vegada més entre nosaltres les relacions no estan centrades com abans en funció del lloc de residència, sinó per altres motius. És a dir, en una vila com la nostra, molta gent té les seves relacions socials més significatives en llocs diferents o allunyats del seu domicili, carrer o poble. Per això a Salt se li aplica sovint el qualificatiu de "ciutat dormitori". Seria positiu, tanmateix, que aquesta mobilitat ens entrenés més a saber conviure i solidaritzar-nos en qualsevol situació amb els que viuen més peremptòriament entre nosaltres.

El contrapunt a la mobilitat el donen els avis, que han pogut créixer en el poble,

formar-s'hi, treballar-hi, divertir-s'hi i viure-hi la tercera edat, sense oblidar les dificultats que cadascú hagi hagut de passar en la seva existència. Els joves, en canvi, han de volar a altres nius en una recerca a vegades angoixant per obrir-se pas en la vida. I, de retruc, es produeix amb força el mateix fenomen en sentit invers: cada dia arriben a Salt parelles joves que han de trobar un pis, normalment car, massa car per uns joves normals. Aquestes parelles solen venir d'altres pobles, i empantanegats com estan pel pis, aniran de bòlit treballant molt probablement a fora de Salt, on només vindran per dormir. Podríem dir que "s'establiran" en la "mobilitat".

Podem enyorar el valor integrador del model de poble tradicional, però quedar en l'enyor seria poc eficaç. La mobilitat d'avui exigeix noves unitats d'acció, més amples i a la vegada més personalitzades. Estem observant que, paradoxalment, junt amb una visió més metropolitana dels nuclis urbans del Gironès, s'està potenciant molt la consciència de barri o de carrer, cosa que es manifesta en la proliferació de festes molt localitzades. Tots dos factors poden ser bona llavor per a una millor convivència i integració.

I és que a les persones, com les aus del cel, ens agrada volar lluny però necessitem també saber on tenim l'escalf del niu. Tant de bo que els nou-vinguts puguin sentir l'escalf del nostre acolliment... que l'hivern ja és aquí.

SUMARI

ESPIGOLANT	2	TEMA CENTRAL	
CRÒNICA		Minories ètniques i treballadors	
Notícies	2	estrangers	14
EDITORIAL		Aspectes conceptuals	14
La mobilitat a la nostra població	3	Aspectes socials.....	15
CLUB PETANCA SALT		Estadístiques i gràfics.....	16-17
Activitats del club	4-5	Aspectes jurídics i	
RIALLS		administratius	18
Els nens que van trobar els trolls	6	Es possible la integració	19
en el bosc de Hedat	6	El tractament educatiu de la	
RECUILL		diversitat	20
Notícies varies	6	Aspectes de la vida	
EL PETIT ESPORT		quotidiana	21
Josep-Antoni Escuredo	7	Testimoni: visc i treballa	
D'ACÍ D'ALLÀ		a Salt	22
La revolució d'agost i la nova		CAGAFERRO	
URSS (i 2)	8-9	L'acudit foll	23
VIDA DEL CADAL		CAP I POTA	
Activitats varies	10-11	Placa entortolligada	23
TEVA/MEVA		LA CAPSA DE VIDRE	
Kassim Njje	12-13	Salt, la perla del Gironès	23

Activitats del club

Feia uns quants anys que el nostre club no organitzava una competició "llarga" a nivell nacional i internacional. Aquest any la junta ha fet un esforç i s'han celebrat les XII Hores Internacionals de Petanca de Salt.

Hi va haver quadretes de França, Barcelona, Lleida, Tarragona, Girona i comarques.

La competició va començar a les 7 de la tarda, amb la presentació dels equips participants, i es van interpretar els himnes representatius de França i Catalunya.

Seguidament es donà inici a les partides; el sistema de joc va ser el de tots contra tots, i la durada de les partides era secret i es feia a toc de sirena. Les pistes eren canviades a cada partida i dels quatre

jugadors per equip 3 jugaven, l'altre descansava. A les 9 del vespre

Després de l'àpat i dels carajillos, a les 11 vàrem tornar-hi per no plegar fins

espectadors que varen acompanyar als jugadors, tot donant ànims i aplaudint les jugades més espectaculars. En aquesta edició es van crear uns premis especials per al primer jugador que amb la seva bola fes un "biberón" amb el bolix i un altre per al primer "carró" de pic.

A les 8 del matí es va donar per finalitzada la competició, amb el cos força cansat i els ulls plens de son. Vàrem esmorzar tots plegats i seguidament el lliurament de premis.

El total d'equips va ser de 19 i la classificació fou la següent:

1er.- Club Petanca Saltenc: Pep Quintana, Antonio Muñoz, Xevi Font i Tono Duran.

2n.- Club Petanca Perpinyà: Romald Romald, Morgeon, Belkin.

Equips participants de Salt al Concurs de Montilivi

vàrem parar per sopar tots plegats en el local del Casal.

el matí a les 8 hores; durant tota la nit hi va haver força

El vostre estanc

MARBRES SALT S.A.

ELABORACIÓ EN MARBRES PEDRES I GRANITS NATURALS

TALLER: Camí de l'Escorxadó (matadero)
Tel. 23 85 96 - 17190 SALT (Girona)

Pauli

• GESTORIA ADMINISTRATIVA

Impostos - Vehicles - Llicències - Assegurances Socials
DECLARACIÓ DE RENDA, podem solucionar els vostres dubtes

ASSÈGURANCES - INCENDIS - ROBATORIS - VEHICLES, etc...
NACIONAL HISPÁNICA, S.A. - SEGUR
CAIXA - GENERALI

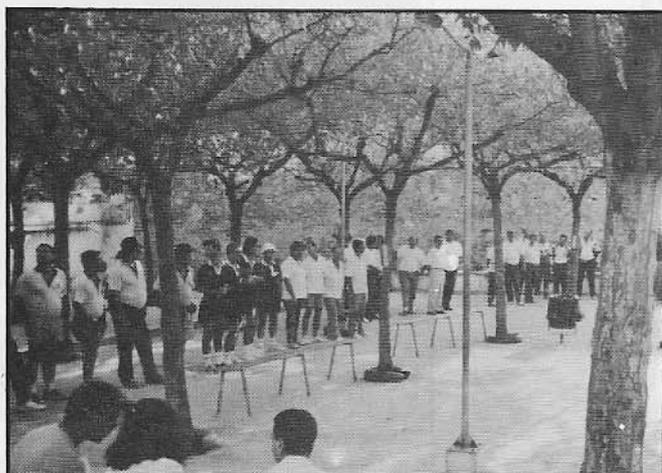
Passeig Països Catalans, 147 - Tel. 24 44 49 **17190 SALT**

Restaurant La Brasa
Tel. 23 14 15

*Bon pa, bon vi, bona taula i bona brasa
són senyal de bona casa.*

Bar L'ESPELMA
Tel. 23 20 20

Major de Salt, 260 - Salt (Girona)

Presentació d'equips a les XII Hores de Petanca.

3er.- Club Petanca Saltenc: Sebi Cabezas, M. Santiago, S. Santiago i Francisco Muñoz.

4art.- Club Petanca Saltenc: Joan Torres, Antonio Espinar, Jordi Martín i Jaume Fàbregas.

5è.- Club Petanca Rosa de Reus: Ricard González, Santi Chamizo, Francisco Lazaro, Fernando Román.

Els premis van ser lliurats per la Carne Carbó, regidora del nostre Ajuntament, i per diversos

membres de la Junta de la Petanca.

Des d'aquí agraeixo l'esforç de la junta de la Petanca i del Casal, i a totes les persones que d'una manera o altra varen fer possible la celebració d'aquesta edició de les XII Hores. I espero que l'any vinent ens tornem a trobar per passar una altra diada de Petanca.

El dia 1 de setembre a Montilivi es va jugar el Campionat de Petanca

d'aquest Club i la classificació dels jugadors de Salt va ser:

Sèniors 4art. classificats: Manel Ros, Manel Granda i Josep Ros.

Dames:

Carme Muñoz, Maria Peruga i Tina Molas.

L'11 de setembre el Casal de Jubilats va celebrar la "Festa Grossa", al matí es va fer un Campionat per a Jubilats amb 8 tripletes de la província de Girona.

El lliurament de premis es va fer en el transcurs del dinar de

Germanor, i varen ser cedit per la Gassol.

La junta està treballant per organitzar competicions a l'hivern, de moment el diumenge dia 10 de novembre començarà la Lliga de puntuació individual i per sorteig que es jugarà tots els diumenges d'hivern.

Us hi esperem a tots!!

Josep Boó

REMOTO
CENTRE RECANVIS MOTO

**VENDA RECANVIS
TALLER REPARACIÓ**

IMPORTADOR PER A ESPANYA

Ramon i Cajal, 8 - Telèfon 24 00 61 - SALT

frigorificos del ter S.a.

**ESCORXADOR GENERAL FRIGORÍFIC
I SALA D'ESPECEJAMENT N.º R.S. 10.4125/CAT - 10.03930/GE**

C/. Major, 419 - Tel. 23 31 11*
17190 SALT
Fax 24 45 18 - Telex 56204 FTER-E
Apart. correus 239 - 17080 GIRONA

Els nens que van trobar els trolls en el bosc de Hedal

Fa molt temps, en una casa del cantó de Vaga, a Gudbrandsdal, vivia un matrimoni molt pobre. Tenien molts fills. Els dos més grans havien d'anar sempre pet tot el país demanant almoïna. Coneixien bé tots els camins i caminets, inclús la dreuera de Hedal.

Un dia van decidir anar-se'n. Havien sentit dir que uns faloners s'havien construït una cabana a la vora de Maele, així és que es van dirigir cap allí per veure com capturaven els ocells.

Com que ja era la tardor i els pastors havien abandonat les seves cabanes, no trobaren on dormir ni res per menjar.

Havien de seguir pel camí de Hedal, però la boira anava baixant i es van perdre. Sense saber com, havien anat a parar al bosc de Bjolstad. Decidiren aturar-se i passar la nit en un indret del bosc. Amb una petita destal que portaven, arrencaren branques d'avet i feren un foc i una petita cabana.

Quan ja s'havien posat a dormir sentiren com si algú bufés amb molta força. Varen parar molta atenció per intentar esbrinar si es tractava d'un animal o dels trolls del bosc. Sentiren un bufet més fort i una veu que deia:

Se sent olor de nens!

Llavors sentiren unes passes molt fortes i compregueren que eren els trolls.

Què farem? va dir el més petit dels dos germans.

Tu queda't aquí, sota l'avet, i prepara't a córrer quan el vegis, que jo utilitzaré la destal -va dir el més gran.

En aquell mateix moment van veure com tres trolls avançaven corrents. Eren tan grans que els seus caps arribaven fins a la copa dels pins. Però entre els tres

tan sols tenien un ull, que se l'anaven canviant. Tenien un orifici en el front on s'hi posaven l'ull. Els que no el duïen seguïen a l'altre.

- Va, corre! va cridar el gran- però no vagis massa lluny. Els trolls porten l'ull molt enlaire i si els segueix no els serà fàcil veure'm.

El germà petit va començar a córrer i els trolls el seguïen. Mentrestant, el gran els seguia i va donar un cop de destal sobre el peu de l'últim troll. Amb el crit que féu espantà el troll que anava al davant, que es va entrebancar i li va caure l'ull. El noi ho aprofità per agafar-lo. Quan els trolls s'adonaren que els havien agafat l'ull, van començar a amenaçar-lo

No em fan por les vostres amenaces -va dir el nen- ara tinc tres ulls i vosaltres no en teniu cap.

Al veure que no hi tenien res a fer, els trolls li demanaren amb molta amabilitat que els tornés l'ull. Li prometeren or, plata i tot el que volgués.

Com que els trolls no podien anar a buscar tot el que li havien promès, van cridar la seva dona, en tenien una per als tres. Aquesta, al cap d'una estona, aparegué portant dos sacs plens d'or i plata.

Els germans agafaren els sacs i els tornaren l'ull. Des de llavors ningú ha sentit a dir que els trolls es moguin del bosc de Hedal, es veu que agafaren molta por.

Extret de "A oriente del sol y a occidente de la luna y otros cuentos noruegos", de Asbjorsen y Moe, traduït per Carmen Bravo-Villasante.

Eva Escuin

* 1er. Campionat de Botifarra a Can Panxut. 2.ª quinzena de setembre.

* Espectacle OLIMPIA '92. Amb el grup de Teatre Rodamón C.E.I. Can Panxut, 6 d'octubre. Organitza: Rialles.

* Classes de dibuix artístic i linial. Escola de Belles Arts. Fins al 15 de juny.

* Exposició de Perpinyà. Les Bernardes. Octubre.

* Doble audició de sardanes per la Cobla Foment de la Sardana i Vila de Blanes. Pati col·legi La Farga, 12 d'octubre.

* Cursos de manipulador d'aliments. Les Bernardes 17 i 19 de setembre; 8 i 10 d'octubre.

* Curs de cuina. Les Bernardes. Octubre

* Curset de Tast de vins. Les Bernardes. octubre.

* Cursos de català per adults. Inici del curs: Octubre. Ajuntament de Salt.

Presentació de la revista La Farga

El passat 10 d'octubre es va presentar LA REVISTA LA FARGA, als veïns del barri de la Plaça de Catalunya. El número d'aquest mes estava dedicat al barri.

L'acte va tenir lloc al Mas Mota, centre de l'AA.VV. I després d'un parlament del director de la revista Josep Cristòfol, i del President de l'AA.VV. Josep Machado, es passà a un intercanvi d'impressions.

Cal fer constar que el número de la Revista ha estat molt ben acollit pels ciutadans de la zona.

Introduce la pasión en tu vida.

Ya está aquí. Esperándote en tu Concesionario. La pasión por el nuevo Uno.

Nuevo Fiat Uno.

Te va a sorprender porque es único en funcionamiento. Económico, brillante y deportivo.

Definitivamente quedarás envuelto en la pasión del Uno.

No retrases más la cita con la pasión de tu vida. Ven ya a tu Concesionario y elige una versión para tu pasión.

P.V.P. desde 998.000 Ptas.

uno, che passione!

Concesionario Oficial:
VITSA, S. A.

Exposición y Venta: Avda. Sant Narcis, 28.
Tel. 24 12 12.

**GARATGE INTERNACIONAL
ROBERT VIDAL, S. A.**

Servicio Oficial Postventa y Recambios.
Ctra. Girona-Anglès. (Alores Salt). Tel. 24 30 62.

FIAT
TECNOLOGIA LIDER

Josep-Antoni Escuredo i Raimúndez

Juntament amb Josep-Antoni Escuredo, podem veure el campió olímpic i tres vegades del món en km. cont. s/p., Kiritschenko, en el mundial celebrat enguany a Alemanya.

Pel poble de Salt és un plaer molt gran tenir un esportista d'èlit com és el cas de Josep-Antoni Escuredo, que si tot va bé el veurem a Barcelona 92, ja que ell està en el grup dels esportistes olímpics ZEAT-ADO. Un noi amb una sorprenent força física, molta voluntat i sobretot simpàtic i senzill, dues qualitats a destacar.

Se suposa que "el culpable" d'anar sobre dues rodes la té el teu pare, oi que sí?

Podriem dir que sí, ja que a casa hem estat envoltats d'aquest esport, però jo compaginava el bàsquet amb el ciclisme, fins que vaig haver de decidir-me per un i va poder més aquest últim.

Que content es deuria posar el pare amb aquesta decisió! Ja que parlar de ciclisme és parlar de J. Lluís Escuredo. Se suposa que els seus consells han sigut vàlids?

Sí, ja ho crec, però també vaig tenir una persona que em va marcar molt tècnicament, ell era en Carles Meléndez, ex-director d'equip ESCUREDO-JABUGUEÑA-FIAT.

Per què tot el jovent sempre us aprofiteu de fer publicitat (és broma). I jo m'aprofito per parlar de les mares, tan patidores dels seus fills quan estan en plena competició, m'equivoco?

Tens raó, la meua està més nerviosa que jo mateix, pateix molt i molt, però em dona molt de suport moralment.

Parlant de suport, a la Milí n'hi vas trobar?

Vaig tenir la sort que al ser esportista d'èlit podem escollir la regió i vaig demanar Girona, però em va tocar la policia militar i vaig haver de fer moltes guàrdies, però els últims mesos em van deixar molt lliure i vaig poder participar i entrenar molt.

Els que esteu en el grup ADO, se suposa que cobreu com si treballéssiu?

Sí, cobrem de la federació, i ja que hem arribat aquí solament hem de dedicar-nos a entrenar i anar a les competicions, si volem arribar lluny ha de ser així, no hi tenim més remei.

Nom i cognom: Josep-Antoni Escuredo i Raimúndez

Data de naixement: 19-1-70

Lloc: Sant Gregori

Estudis: 2n. de FP Administratiu

Esport: Bàsquet, karate i ciclisme

Club: ZEAT-ADO

Títols: Cat. Juvenil: Camp. de Catalunya amb pista de km sp i vel., Sots-campió d'Espanya amb vel. 3er. d'Espanya amb pista. Cat. Amater: Sots-camp. d'Espanya de vel., sots-camp. d'Espanya km. i sp. L'any 90, Sots-campió de vel., sots-camp. de km. 2n. en vel. 3er. en km sp. dels Jocs del Mediterrani, 5è. a la Copa del Món, Camp. de Catalunya amb vel. i km. l'any 91. Dues vegades millor esportista saltenc. Dues proves de la Copa de Girona.

Ciclista que admira: Bernard Hinault

Tipus de música: Música espanyola, El último de la fila, Ramoncín.

Plat preferit: Espaguetis a la Carbonara.

Color: Blau

Superticcions: A vegades.

T'ho haguessis cregut tres anys enrera, arribar a on has arribat?

Jo estava una mica desanimat a nivell de carretera, ja que al tenir molta massa muscular havia de baixar molts quilos, pels esprins i pla no tenia problemes, però sí amb les pujades, quan em varen cridar per anar amb la selecció ja vaig animar-me molt. Aquest any tenim un entrenador rus que fa de seleccionador i ens fa treballar molt i molt, i hem millorat moltíssim.

Com és un dia d'entrenament abans d'una competició, per exemple els Jocs del Mediterrani.

A tres quarts de vuit ens aixequem a fer "rodillos" i estiraments, esmorzem a les deu, anem a entrenar per carretera sobre seixanta o setanta quilòmetres, i fem sèrveies (depèn del moment de la temporada), dinem i cap a dos quarts de quatre tornem a entrenar per carretera o en pista, o al gimnàs a fer musculació, sopem a les nou, i a les deu ens fan anar a natació per relaxació, i a les onze a dormir.

Deu n'hi diria quin programa més complet! De marxa, de ben segur res de res....!

I tant que no, ja que quasi tot l'any estem concentrats, a més ens fan entrenar com els russos, que es passen el dia treballant, treballant i treballant, mentre el cos aguanti... Almenys els resultats són positius.

A propòsit de positiu, vas fer primer i segon lloc de dues proves de Copa Girona, i essent pujada, com el cas del Port de St. Hilari?

Sí, ja que em vaig escapar en els primers quilòmetres que eren plans, vaig començar a pujar i no em varen agafar, baixo i guanyo.

La preparació física tan bona que tens t'ajuda en aquestes curses?

Sí, però hem de tenir en compte que la Copa Girona no és el mateix nivell que una cursa amb tot els amaters més bons.

Ja t'has fet un bon tip de visitar països en qüestió de pocs anys. Quin t'ha agradat més?

Grècia, en concret Atenes, el clima és molt semblant al nostre.

I què me'n dius de les possibilitats de les Olimpíades d'anar a Barcelona?

Tinc un problema, la prova que sóc fort és en el km, la velocitat també és una altra especialitat meua, però la millor, com dic, és el km., i resulta que tinc un company que és en Moreno, campió del món en aquesta especialitat i degut que solament pot participar un sol representant en el mundial o Olimpíades, ho tinc una mica malament, per tant intentaré millorar en velocitat, a veure què passa.

Desitgem que en Moreno després de les Olimpíades es faci professional, i així ja no hi hauria qui et fes ombra pel Mundial del 93. Sap greu dir-ho, però és de domini públic que ell va donar positiu i que està sancionat uns tres mesos... Vol dir que estarà menys preparat que tu. Josep-Antoni, et desitjo molta sort de tot cor, si no és pel 92 que sigui pel Mundial del 93. I preguem tots plegats que els mandataris de l'esport després de les Olimpíades, no s'oblidin dels que tenen vàlua i segueixin amb la mateixa línia d'ajut i suport per vosaltres... Ah! i sobretot que et respectin les caigudes.

Així ho espero.

Pili Fernàndez

La revolució d'agost i la nova URSS (i 2)

Paral·lelament, però, el procés de desintegració de l'URSS s'ha posat en marxa.

Les nacions històriques s'afirmen en els seus drets i proclamen les seves independències respectives: primer són les repúbliques bàltiques (Lituània, Estònia i Letònia) les que ja havien endegat el camí, ara seran finalment lliures i reconegudes en la seva sobirania a nivell mundial; després seran Georgia, Armènia, les Repúbliques asiàtiques, Moldàvia, Bielorússia, i fins i tot Ucraïna (graner de l'URSS).

La gent surt al carrer amb la bandera tzarista; els popes rusos són els primers d'encapçalar manifestacions, les estàtues del fundador de la KGB i del mateix Lenin són enderrocades, substituïdes del lloc on havien estat des de feia mig segle. El que havien estat signes intocables, signes d'identitat d'un imperi anomenat socialista, es desplomava. Tot un colós es tornava en una figura amb els peus de fang.

I a l'occident, a nivell dels països, els ciutadans d'altres ideologies es miraven atònits el que passava a l'URSS.

Era una nova revolució, un trencament total d'estructures amb el passat, un enfonsament sorprenent de la ideologia comunista.

Es produïa la davallada d'un món, d'una concepció, que havia

"ÉS TRIST DE VEURE QUE LA LLUITA VA SER INÚTIL..."
explica als periodistes Irina Varisovna, una àvia de 78 anys, mentre recull patates de cares a l'hivern....

dividit la humanitat en dos blocs oposats i enfrontats, dos blocs que havien presidit els esdeveniments i tota l'evolució política del nostre segle.

La guerra freda s'havia acabat amb l'enfonsament fa 2 anys del mur de Berlín. Els fruits de la perestroika (1985), ara sí que eren ben evidents.

De l'URSS s'havia dit que era com un enorme paquiderm que al llarg de l'any només es movia uns 2 o 3 cms. Aquesta vegada, però, el paquiderm s'havia tombat fent un gir de 180°.

Però després de la revolució esperançada, les incògnites queden en l'aire. L'hivern proper, amb l'escassetat d'aliments de primera mà...

Com resoldre, sense traumes excessius, la marxa cap a una economia de mercat, el previsible increment de l'atur en un país que no l'ha conegut, la reacció a posteriori de les forces més conservadores i receloses al canvi, és a dir les forces que havien gaudit dels privilegis que els donava el partit i el mateix Estat.

Assumiran el paper de perdedors o conspiraran contra el nou sistema en marxa?

L'URSS acabarà fins i tot canviant el nom, el que abans era una Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques, esdevindrà una Unió

LA TECA

JOSEP M.ª DUBÉ

ENCARREGUEU AMB ANTEL·LALCIÓ

Sarsueles • Pollastres a l'ast
Conills a l'ast • Ànecs a l'ast
Canelons • Calamars a la romana • Cargols
Plats cuinats • Tripades, etc...

EXTENS ASSORTIT DE VINS I ESPUMOSOS

Major, 9 - Tel. 23 94 79 - SALT

**Venda i reparació de bicicletes
velomotors i motos**

MOTOS CATALUNYA

PERE TEIXIDOR

C/. Major, 307	MONTESA	DUCATI
Telèfon 23 93 67	PEUGEOT	VESPA
	VESPINO	DERBI
	DUCSON	PUCH
	HONDA	

SALT

L'actual URSS, sense les repúbliques bàltiques. Llocs on es concentren els arsenals militars.

o Aliança d'Estats Sobirans, amb un sentit bàsicament econòmic a l'estil del Mercat Comú Europeu, però amb una defensa central i uns llaços de col.laboració entre les 12 repúbliques.

Fa poc l'URSS ha demanat la seva entrada al Fons Monetari Internacional (FMI), màxim exponent del capitalisme. De moment com a observador, i ha requerit l'ajuda i el seu assessorament d'experts per fer el canvi d'una economia planificada a una economia de mercat.

Les dificultats seran sens dubte grans, tenint en compte que només Rússia (si exclouem la resta de repúbliques) té la superfície 30

vegades més gran que Espanya.

Mentrestant, el món es queda sense un dels seus models de referència. Un model que va dividir la societat entre el món occidental i el món oriental, enfront el tercer món.

El socialisme real o comunisme que Marx i Lenin havien previst aplicar a la societat per transformar-la (dictadura del proletariat) al cap de 70 anys de la revolució bolxevic s'ha esfondrat estrepitosament. Els rusos i tots els països de l'est els ha mancat el més elemental, que són les llibertats democràtiques. Però, per altra banda, Occident no és tampoc cap miratge: el capitalisme competitiu i

agressiu produeix un quart món amb pobres i famèlic, que no poden entrar en el món del consum i de la competència.

Perquè en el fons de tot cal veure i situar on es troben ara i en el futur, els models socials que ens parlin no només de consumisme sinó de solidaritat, progrés social, ecologisme...

Un model per a una societat lliure, però alhora una societat solidària entre els humans.

Martí Fita

RELOTGERIA • JOIERIA

Comas

PLAQUES I TROFEUS

C/. Major, 83
Tel. 23 47 70

SALT

RADIO TV

electrodomestic

Joaquim Vilà Crous

Carrer Major, 243
Telèfon 23 29 71 - SALT

Activitats

Degut a circumstàncies alienes a la nostra voluntat i després d'una infinitat de trucades telefòniques amb diferents Grups de Teatre (concretament quatre), que per motius de treball, vacances i sobretot temps disponible no es comprometien actuar al nostre Casal, s'ajornà la vetllada de teatre, programada en principi pel dia 19 de juliol (divendres). Malgrat aquesta contrarietat, no vàrem deixar d'insistir i parlar amb altres grups, per poder fer-ho més endavant.

BALL DE NIT. Dia 19 de juliol de 1991.

Al no poder portar-se a termini la representació de teatre, la Junta Directiva del Casal acorda fer una altra Vetllada-Ball de Nit, amb concurs de vals, donant premis a la parella guanyadora. Previst també fer un sorteig d'un lot entre els assistents i donar coca i xampany per a tothom a la mitja part. Hi va haver molta participació de balladors i espectadors, que gaudiren d'una bona nit d'estiu al parar la fresca, dintre del pati del Casal.

NITS DE CLUB. A partir del dimecres 26 de juny i amb una duració de tres dies consecutius, cada setmana a les pistes del Club Petanca Salt del Casal es fan les Nits d'Estiu. Coincidint amb un dijous o bé divendres, s'entreguen els lots als quatre primers classificats i al mateix fet es fa una petita cloenda amb obsequi de coca i xampany per a tots els assistents, jugadors i

familiars. S'han portat a terme vuit nits del Club. L'última, acomiadada el dia 29 d'agost d'enguany. Els aficionats i "no professionals" vàrem gaudir d'unes vetllades d'esbarjo i simpatia amb aquest joc de petanca per a tothom. Esperem amb il·lusió que pel proper any hi hagi més participació i aficionats petanquistes que ens hi acompanyin, posant de manifest que aquest any ha sigut un èxit.

XIV CANTADA D'HAVANERES.

Programades pel dia 30 d'agost, amb la participació del Grup "Terra Endins" a les 10 hores del vespre, es varen haver d'ajornar pel dia 31 d'agost a la mateixa hora.

S'espera el suport de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, "la Caixa", per poder cobrir les despeses originades per aquesta vetllada.

TEATRE. El dia 7 de setembre, a les 10 del vespre, el grup "El Safareig" de Salt va oferir l'obra "FORA DE MARE", un espectacle còmic sota la direcció de Pilar Prats. La interpretació dels personatges fou molt encertada i ben dirigida, agradant a la majoria del públic assistent. A la mitja part, uns membres de la Junta Directiva del Casal van oferir als espectadors pasta seca, coca i xampany amb porró. Un detall d'atenció i simpatia

El grup de Teatre "El Safareig de Salt", ens va deleitar amb la seva obra "Fora de Mare" (Foto: Joan Anglada)

Entre el nombrós públic assistent, ens van honorar amb la seva presència el Sr. Salvador Sunyer i Sra., i l'Alcalde de Salt, Sr. Xavier Corominas. Cal dir que la cantada d'havaneres va agradar molt a la majoria de la gent. A la mitja part es va oferir cremat per a tothom.

envers els assistents; acceptant de bon grat aquest petit "piscolabis".

BALL SOCIAL. El mateix dia 7 de setembre, a partir de les 4'30 hores de la tarda, hi va haver un animat ball. Concurs de pasdoble, a la mitja part coca i xampany gratuït per a

Sport Garatge, s.a.
JOSEP CASALS

Reparacions
Engrassaments
Neteja

Passagi Marquès de Camps, 5
Tel. 23 33 11 SALT

**Subministres
Catalunya, s.l.**

VOLVO

Camions i Autobusos

Passagi Marquès de Camps, 3 - Tels. 23 33 11 - 23 78 83
SALT

BURCH constructors, s.a. Salt

- CASES
- AMPLIACIONS
- REHABILITACIÓ

C/. Processó, 57 - Tels. 23 86 02 - 23 43 59
17190 SALT (Girona)

tots els assistents. Una vetllada molt agradable i amb molta canya.

DIFERENTS CONCURSOS. Al local Social del Casal, a partir de les 4 de la tarda, els dies 9 i 10 de setembre es varen portar a terme els següents concursos:

CONCURS DE BRISCA: Trofeus cedits per "Marbres JOAN ANGLADA". Els premis varen ser entregats en el Dinar de Germanor pel mateix patrocinador i esposa. La classificació quedà de la següent manera: en primer lloc, la parella formada per Maria Peruga i Felisa Laserna; segon lloc Maria Vidal i Paula Font; tercer lloc Teresa Pujolràs i Adelina Sánchez i quart lloc Enriqueta Alech i Magda Batallé. Hi va haver trofeus i medalles per a totes les concursants. Enhorabona.

CONCURS DE BOTIFARRA: Trofeu Casal de Jubilats de Salt. Obtingueren el primer lloc la parella formada per Dolors Gamundi i Antoni Espinar; segon lloc, Josep Bonet i Joan Argente, i tercer lloc, Salvador Gamundi i Ramon.

CONCURS DE DÒMINO: Trofeu "Bar Casal de Jubilats". Guanyadors en primer lloc la parella formada per Francisco Colomera i José Navarro i el segon lloc la parella Josep Busquets i Pere Crous. Els lots de productes d'alimentació varen ser entregats al mateix local social del Casal, el dia 10 de setembre, als guanyadors dels Concursos de Botifarra i Dòmino. Desitgem més participació pel proper any, en aquesta Setmana del Jubilat de Salt. A veure, si és veritat!

XVII DIADA DEL CASAL DE JUBILATS DE SALT: Dia 11 de setembre, coincidint amb la "DIADA DE CATALUNYA", a partir de les 8'30 hores del matí es va fer el:

CONCURS PROVINCIAL DE PETANCA PERA JUBILATS. Amb la participació de jugadors de les Comarques Gironines, disputant-se els Trofeus cedits per Manufactures Antonio Gassol, S.A. S'enfrontaren tripletes de jubilats de Salt, Figueres, Sarrià, Caldes de Malavella i Girona, quedant la classificació de la següent manera:

Primer lloc, la formada per Luciano Díaz-Lluís Nogué-Joan Fernández del C.P. Salt. Segon lloc, la tripleta formada per Josep Grijelmo-Tina Molas-Enriqueta Alech, del C.P. Salt, Tercer lloc la formada per Francisco Sánchez-Angel Sebastián-Bernardo Navarro del C.N. Figueres. Quart lloc, la tripleta d'Antonio Boó-Josep M.ª Nogué i Narcís Bohigas, del C.P. Salt. Aquests trofeus varen ser entregats pel Sr. Josep Fita, Director General de l'Empresa Gassol, en el Dinar de Germanor.

A les 12.-Missa a l'església parroquial de Sant Cugat, celebrada per mossèn Miquel Àngel Ferrés, oferint-la per a tots els presents i difunts del Casal.

A partir del migdia, es traslladen cap a Platja d'Aro uns 350 jubilats en set autocars, que sortiren de la Plaça de la Vila, la resta de jubilats i simpatitzants ho vàrem fer per mitjans de locomoció propis.

Aproximadament a dos quarts de quatre de la tarda, amb una concurrència de 480 persones, es comença el "Dinar de Germanor", a l'Hotel-restaurant "LA TERRASSA" de Platja d'Aro. El menú i el preu van satisfer a la majoria, (sempre hi ha descontents). Coma cloenda d'aquest dinar i després d'oferir els regals recordatoris als "AVIS DEL CASAL-91", Sr. Agustí Ventura nat l'any 1903 i Sra. Anita Ramis, nada el 1905, es va portar a terme l'homenatge al Sr. Salvador Sunyer i Aimeric, ex-batlle de la Vila de Salt, en reconeixement del seu

extraordinari treball en favor dels Jubilats de Salt.

El Sr. Sunyer va quedar molt il·lusionat al fer-li entrega de l'escultura d'E. Xargay i al llegir el vers d'en Salvador Espriu, gravat al peu de la mateixa. Ens acompanyaren en aquest homenatge, figurant a la taula presidencial, l'actual Alcalde de Salt, Sr. Xavier Corominas i esposa, el Delegat Provincial de Benestar Cívico-Social, Sr. Alfons Moré, el Sr. Pere Mas i esposa, en representació del President de la Diputació de Girona, el Director General de Manufactures Antonio Gassol, Sr. Josep Fita i esposa, el President del Casal "Les Bernardes", Sr. Pere Bosch i esposa, el fill predilecte de Salt, Sr. Pau Masó, acompanyat de la seva germana, Mossèn Miquel Àngel Ferrés i el president del Casal, Sr. Ferran Màrquez i esposa.

El protocol de presentacions i entregues el va portar a terme el nostre bon amic i col·laborador en tots moments, Josep M.ª Oliveras. Per finalitzar, dedico al nostre bon amic Sr. Salvador Sunyer unes frases d'agraïment per la seva dedicació i entrega envers tots nosaltres i especialment als nostres jubilats de Salt (jubilat desconegut), i al mateix fet dir-li que ens hem sentit molt honorats del seu mandat i exemple, durant aquests vuit anys com a alcalde de la Vila de Salt. Gràcies per a tot, amic nostre.

Ferran Màrquez

Dinar de Germanor: Homenatge al Sr. Salvador Sunyer, entrega de l'escultura. (Fotografia: Joan Anglada)

Kassim Njie

Kassim és un Gambià de 38 anys que va marxar del seu país fa 14 anys. Tot i que fa molts d'anys, no s'ha oblidat de la seva terra i aquests últims anys s'ha dedicat, conjuntament amb altra gent, a treballar pel seu país i pels seus compatriotes.

Parla tres llengües africanes i 4 d'europnees.

Estima Catalunya i la seva gent, perquè diu que som bones persones.

Quants anys fa que ets a Catalunya?

Fa 14 anys que vaig marxar de Gàmbia. Vaig venir directament cap a Catalunya. He estat al Maresme, Lleida, Tarragona i a Girona.

Què és el que més t'agrada de Catalunya i el que més et desagrada?

M'agrada tot el que té Catalunya. Jo sóc català. Sí que hi ha alguna cosa que no m'agrada, el tema polític. Però si ens referim al tema humanitari, de tracte amb la gent... em quedo amb tot.

Explica'ns en quina situació es troba el teu país.

Gàmbia és un país que viu en completa normalitat. Tenim democràcia.

El nostre clima

és molt semblant al d'Espanya. La nostra economia es basa en l'agricultura, sobretot en el cacauet, arròs, cotó, cuscús i blat de moro. El problema que tenim és que si no plou, no hi ha aigua, hi ha sequia i llavors l'agricultura no funciona massa bé. No fa gaires dies que he estat a Gàmbia i com que aquest any ha plogut, l'agricultura està molt bé i la gent molt contenta. El país, a més a més de l'agricultura, compta amb la pesca, que és una de les coses més importants, i amb el turisme, que ve de tot arreu del món. Ve molta gent d'Espanya, a Catalunya no es coneix gaire Gàmbia, però a la resta del país sí.

En els últims anys ha sortit molta gent jove del país cap a països europeus o cap a Amèrica. Alguns hi van a estudiar i altres a treballar-hi per millorar la seva vida

La religió que

predomina és l'Islam.

Un problema basant important que pateix el meu país és la falta de medicaments. Necessitem coses que són molt importants, com ambulàncies, material escolar, etc...

El nostre govern no té gaires diners i per tant ens cal ajuda des de fora. Penso que Europa té molt a fer per als països del Tercer Món. No tan sols

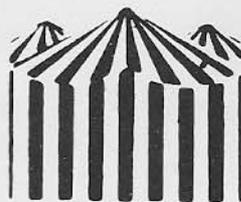
els governs, sinó també la gent.

Una altra cosa que ens falta és la indústria. A Gàmbia, qualsevol persona que vulgui muntar un negoci és ben acollida, no troba cap mena de problema.

Quines possibles solucions es podrien trobar per aquests problemes?

El problema és que

**Emili
Crous**

ENVELATS

LLOGUER DE CADIRES • ENVELATS
ADORNAMENTS • PISTA PARQUET

Sant Jaume, 18 - Tel. 24 16 47 - SALT (Girona)

Tintoreria

REGOLTA

*Pells • Llanes de matalàs
Catifes i tot el que fa referència a
la nostra indústria*

C/. Major, 312 - Tel. 23 45 43
SALT

el meu país depèn de l'agricultura i si aquesta no funciona, perquè no plou o pel que sigui, tot va bastant malament. La solució estaria que els països més desenvolupats ens ajudessin, però no tan sols a Gàmbia, sinó que també donessin un cop de mà als països del tercer món. Europa no vol que vinguin més estrangers a treballar. La solució està en ajudar aquests països dels quals ve tanta gent per treballar. Si s'hi fessin escoles per ensenyar professionals, es muntessin negocis, fàbriques... la gent deixaria d'anar cap a Europa, i es quedaria al seu país.

Quines diferències hi ha entre els Mandinga i els Sarakole?

Els Mandinga són el grup més nombrós de Gàmbia. Un 75% de la població ho són. És el grup que domina el país.

Les diferències entre uns i altres vénen donades pels diferents costums. La llengua és una mica diferent. Religiosament som iguals. És difícil explicar quines són les diferències culturals, ja que tot depèn de la zona on es viu.

Quines diferències culturals has notat entre Gàmbia i Catalunya?

Hi ha diferències culturals entre un país i

l'altre, per exemple: nosaltres mengem amb la mà, no fem plats individuals, em fem un per a tota la família. Per practicar la religió tenim un vestit especial, etc. Però aquestes diferències no es noten i no són cap problema, ja que els nostres costums els practiquem a casa nostra i a fora fem segons els costums del país, en aquest cas les catalanes.

Quin procés segueix des que s'arriba al país fins que s'aconsegueix la legalitat?

Jo, personalment, quan vaig arribar al país l'any 78 anava a acadèmies d'idiomes a Barcelona. Quan vaig saber una mica l'idioma vaig fer curssets de comptabilitat i així em van donar els papers com a estudiant. I l'any 79 aconseguí el primer permís de treball, que el vaig renovant sense cap mena de dificultat.

En aquells anys no hi havia tant de control, ja que no hi havia gaires estrangers.

Per legalitzar la seva situació, els estrangers, actualment necessiten: Contracte de treball, demostrar que eres al país abans de la llei d'estrangeria del 15 de maig d'aquest any, paper del patró conforme té la Seguretat Social, passaport en vigor i 4 fotos, i així et donen sol·licitud d'entrada. Un cop aconseguit, la persona

és legal per 90 dies. A vegades els papers van molt a poc a poc i la resolució de si s'és legal o no tarda molt a arribar, això és un problema per a la gent que vol treballar i per a l'empresari.

A quines associacions pertanyes?

L'any 80 em vaig fer voluntari de la Creu Roja. Sóc secretari de l'Associació d'Africans de la Comarca de Girona. Aquesta associació es va formar per tal d'aconseguir unitat entre nosaltres públicament. Preservem els nostres costums i intentem trobar solucions a tots els problemes que puguin sorgir, sobretot els de legalitat, educació i vivenda. També soc de la UGT. Aquest sindicat ha ajudat molt l'associació d'africans, informant-nos sobre els nostres drets i lluitant per ells.

Què es fa des d'aquí per ajudar a Gàmbia?

Fa uns tres mesos que es va començar una campanya conjuntament amb la Creu Roja, per tal d'enviar medicaments al país. Per a les despeses d'enviar es va obrir un compte a la Caixa de Girona amb el nom "Ajuda a Gàmbia", però no es va aconseguir gaire res. Tan sols l'Ajuntament de Salt va aportar-hi una quantitat important. Tenim més

medicaments però no els podem enviar, ja que no tenim més diners per fer-ho. Jo demanaria a la gent de bona voluntat que col·labori, així es podrà continuar ajudant a Gàmbia i a altres països.

Què penses fer en el futur, et vols quedar o tornar al teu país?

És una pregunta difícil de contestar, ja que no sé que passarà d'aquí a un temps. A més els meus fills estan estudiant aquí i si marxessin haurien de canviar moltes coses. Ja ho veurem.

Últimament al nostre país hi arriben bastants estrangers pertanyents a cultures molt diferents. Creus que això pot suposar un problema a nivell de convivència?

No, perquè normalment els estrangers adopten la manera de fer del país on han anat. Els costums propis es queden a casa, i a fora fas com la resta de la gent. En principi, per tant, no té perquè haver-hi cap problema.

Eva Escuin i Dilmé

Fàbrica de miralls
Col·locació i instal·lació
Especialitat en vidrieres artístiques
Finestres de Celosia
Mampares per a Bany

OLAR S.A.

DISTRIBUIDOR

VENTALIA,
VENTALIA,
VENTALIA,

C/. Joan Maragall, s/n. - Zona Esportiva
Telèfon 23 58 11 - SALT

Telèfon 23 06 79

Especialitat en gelats

C/. Major, 57 - SALT

Minories ètniques i treballadors estrangers a Salt

Fa uns mesos que a LA FARGA-Revista de Salt ens arribà una suggerent portada de l'artista i amic TORRES MONSÓ, on figurava una cita del filòsof romanès Emil CIORAN sobre les sempre difícils relacions entre els éssers humans. El seu contingut era una invitació a parlar, ens obligava a parlar, des de les nostres pàgines, d'un tema tan vell i tan ric com la mateixa Història Social del nostre poble, i aleshores tan actual i tan complex -i gairebé sempre tan conflictiu- aquí i pertot arreu...

És prou conegut que el Salt d'avui és un exemplar producte de la extraordinària incidència dels moviments migratoris que provoquen la Revolució Industrial (amb la instal·lació, aprofitant l'aigua de la sèquia Monar, de la primera fàbrica de filats i teixits de cotó, una de les més importants de Catalunya; els 342 habitants del Salt de 1843 augmenten més d'un 400% en catorze anys per arribar als 1.316 a l'any 1857) i de la proximitat de Girona (només en vint anys -de 1960 a 1980- la població saltenca creix un 275% i passa de 7.007 a 19.499 habitants). A partir d'aquest fet vàrem concretar el nostre tema central: tractaria d'aportar algunes dades i elements sobre els més nous dels saltencs nouvinguts.

Voldríem que les pàgines que oferim sobre "les minories ètniques i els treballadors a Salt" ens ajudessin a repensar les nostres actituds envers aquests col·lectius i a millorar les nostres relacions amb ells i amb tots els nostres veïns amb independència del sexe, la llengua, la religió i qualsevol altra diferència. Perquè, en definitiva, tots junts i cadascú des de la seva identitat, fem de Salt, dia a dia un sol Poble.

Col·lectiu de Redacció

Aspectes conceptuals: Vocabulari bàsic

INTEGRACIÓ: Significa que vol conservar la seva identitat d'origen establint simultàniament contactes socio-culturals amb la societat dominant receptora. Es tracta, freqüentment, d'immigrants amb poc temps de residència. Tanmateix, certs sociòlegs prefereixen parlar d'inserció social perquè és un terme més precís. Sens dubte hauríem sempre d'indicar si es tracta d'integració econòmica, professional, jurídica, cultural, escolar o lingüística.

L'escriptor camerunès Inongo vi Makomé... fa una crítica radical al concepte d'integració perquè considera que no es pot parlar d'integració, ja que la situació més freqüent a Espanya és la marginalització i l'exclusió. Així, doncs, per a ell integració constitueix un concepte "pantalla" que satisfà la bona consciència i que amaga la realitat.

ASSIMILACIÓ: Significa que l'individu abandona gradualment la seva identitat d'origen i la substitueix per la identificació amb el grup dominant de la societat receptora, i intenta assemblar-se als individus autòctons. Es tracta, en molts casos, dels fills dels immigrants, les anomenades segones generacions, tan problemàtiques en algunes societats occidentals.

SEPARACIÓ: Quan l'individu desitja conservar la seva identitat d'origen i no vol o no pot establir contactes amb la societat receptora. Certs grups d'exiliats polítics coneixen aquesta situació de separació voluntària o imposada.

MARGINALITZACIÓ: Es tracta de situacions dramàtiques i extremes que suposen nombrosos problemes psicològics de confusió "identitària", de lenta destrucció del jo i d'alienació mental. És el cas de molts ancians que pateixen el desarrelament i que no han conegut cap o molt poques possibilitats d'integració.

INTERCULTURALISME: El fet més rellevant és el caràcter intercultural i multilingüe de la nostra societat amb la presència de minories ètniques, lingüístiques, religioses i culturals per un costat, i per l'altre, cultures majoritàries anomenades nacionals. Per donar alguns exemples, a Londres es compten 150 idiomes diferents; a Brusel·les, hi ha alumnes de 15 a 35 nacionalitats diferents.

Aquesta multiculturalitat és deguda tant a minories procedents dels fenòmens migratoris com de situacions internes, en les quals els diferents grups culturals que configuren els Estats també reivindiquen les seves pròpies expressions culturals.

Així, doncs, la interculturalitat no concerneix solament als migrants, i la pedagogia intercultural no es refereix únicament als nens; es tracta de l'elecció d'un tipus de societat; elecció difícil que s'inscriu en la perspectiva d'un món que, per a sobreviure, opta per la interdependència en lloc de replegar-se en una actitud defensiva.

La interculturalitat es caracteritza per la condemna de qualsevol política d'assimilació dels migrants per part dels països en els quals s'instal·len. El fenomen migratori posa en presència individus i grups amb punts comuns i diferències. No obstant, en cap cas són "a priori" superiors els uns als altres, ni tampoc representen una amenaça els uns per als altres.

La interculturalitat és un instrument per a lluitar contra la intolerància i la xenofòbia. Per això hom ha optat per un procediment global, i no sols pels aspectes educatius, sinó també pel conjunt del desenvolupament cultural dels migrants.

Aquest tipus d'ensenyament es centra clarament en tots els nens i tots els ensenyants i no només en els fills d'immigrants. La Comissió és conscient de la necessitat de canviar l'actitud del grup majoritari per tal que els immigrants siguin acceptats i perquè es pugui desenvolupar una veritable comunitat intercultural.

Finalment, per al desenvolupament de qualsevol nen, i sobretot del nen immigrant, és essencial que conegui les seves arrels així com la cultura dels seus pares i dels seus avantpassats. (Experts de la Comissió del Consell d'Europa).

(Font: Cuadernos de Pedagogía. N.º 196. octubre 1991. Selecció i traducció de Sebas Parra).

Aspectes socials: l'acollida i la formació

(... si és que hi ha terres d'algú)

Que Catalunya és un lloc de pas és un fet innegable i històricament comprovat. Aquí hi han deixat la seva petja tant els moviments migratoris -quan estudiàvem història en deien "invasions"- procedents del nord, com els del sud o els de la Mediterrània.

En aquests darrers anys, de ser un "passadís" vàrem passar primer a ser el vestíbul d'Europa, i ara ja la sala d'estar, el menjador i el dormitori de molts migrants (que jo preferiria anomenar refugiats econòmics), els quals ens han honrat triant la "nostra" terra -si és que hi ha terres d'algú- per a realitzar el seu projecte migratori. No ho podem oblidar: vivim en un lloc molt privilegiat. I ells ho saben, tant a través de les cartes que els hi envien els companys que els van precedir, com a través dels mitjans de comunicació. (Ho sabeu que al Marroc es rep amb força nitidesa TVE? Us imagineu les reaccions d'una gent que no pot ni menjar quan vol, en veure "El precio justo", per exemple?).

De tot plegat no se'n deriva necessàriament que siguem un país especialment acollidor, com es fa evident en les quotidianes mostres de rebuig a aquests col·lectius, els quals, pobres, només apareixen a les pàgines de successos dels diaris.

Algun dia haurem d'aconseguir que mereixin més l'atenció de les pàgines de política nacional i local.

Però no podem fer com aquells nens que tanquen els ulls per a fer desaparèixer la realitat exterior. Aquesta tècnica més coneguda com l'estratègia de l'estruc, el que farà és dur-nos

problemes molt més greus tant a curt com a mig termini. Aquestes persones amb llengües, colors de pells, religions, costums, etc... tan diferents de les nostres, són aquí, entre nosaltres. Qualificar-los d'il·legals no és suficient per esborrar-los del "nostre" mapa.

Molts d'ells, especialment els procedents del sud, del magreb o de l'Àfrica negra, arriben als nostres pobles il·lusionats però atemorits. Les seves mancances de tot ordre, les seves dificultats per desenvolupar-se en el nostre medi cultural i social són greus. I seria de cínic argumentar en nom del dret de totes les persones a la igualtat, que han de rebre el mateix tracte que tothom.

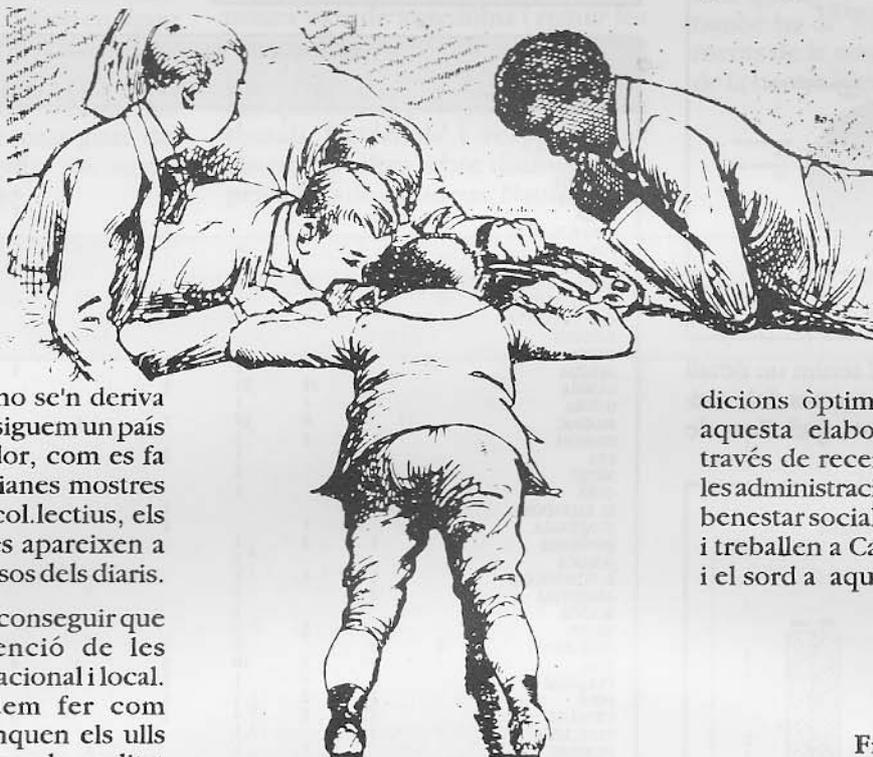
Aquest és un dels principals problemes amb què es troben

d'acollida i de formació (aprenentatge de les nostres llengües, alfabetització, etc..) amb aquests col·lectius. La major part d'ells no veuen facilitada la seva feina per l'administració responsable, que els nega, precisament en nom de la igualtat, els mitjans i la possibilitat d'exercir la indispensable "discriminació positiva", necessària en una primera fase de la seva estada entre nosaltres.

També, a causa d'aquesta falta d'una actitud més preventiva, d'anticipació a un problema que just comença a plantejar-se i que tots els experts coincideixen que anirà en augment, ni disposem ni es facilita l'elaboració d'uns models d'acollida i formació específics. Què vol dir això? doncs senzillament que els professionals que treballen

amb aquestes persones (mestres, assistents socials, professionals de la salut...) no tenen clar ni què cal fer, ni de quina manera, ni tenen mitjans per a fer-ho. I la nostra terra (si és que hi ha terres d'algú) reuneix unes con-

dicions òptimes per a dur a terme aquesta elaboració de models a través de recerca-acció. Fins quan les administracions responsables del benestar social de tots els qui viuen i treballen a Catalunya faran el cec i el sord a aquesta realitat?

aquells professionals i voluntaris que intenten dur a terme les indispensables i imprescindibles tasques

Francesc Carbonell
(Responsable del Departament de
Pedagogia Social
de la Fundació Ser-Gi)

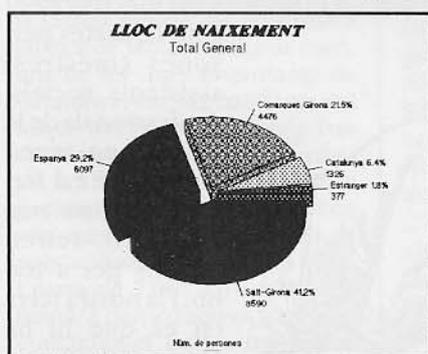
Minories ètniques i treballadors estrangers a Salt: Quants són? D'on vénen, on viuen?

1.- LA POBLACIÓ DE SALT. Dades generals

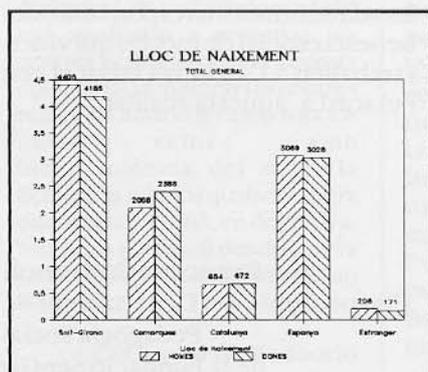
En només 150 anys la població de Salt ha passat de prop de 350 habitants a més de 20.000 (Salt és avui, juntament amb Girona, Figueres, Olot i Blanes, un dels cinc municipis de les comarques gironines de població superior als 20.000 habitants). Tan sols durant els últims vint anys la nostra Vila ha duplicat la seva població. Això vol dir que la majoria dels homes i dones avui

residents a Salt són el resultat d'un procés migratori que molts viuen encara amb més o menys fortuna. Hi ha qui diu que els autoanomenats "saltencs de tota la vida" no existeixen demogràficament parlant....

En el Quadre i la Gràfica 1 podem observar que prop del seixanta per cent de les persones residents a Salt han nascut fora de Salt i Girona. Ens mostren també que una de cada tres persones ha nascut fora de Catalunya (de fet, sumant els nascuts fora de Catalunya, i els fills d'immigrants de fora de Catalunya nascuts a Salt i Girona obtindríem el següent resultat: aproximadament la meitat dels residents a Salt han nascut fora de Catalunya o són fills de pares vinguts de fora de Catalunya). Prop de dos de cada cent (1'8%) són nascuts a l'estranger....

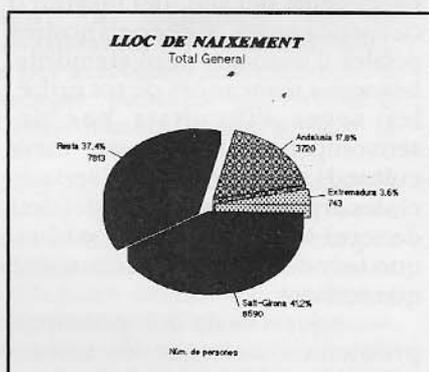

En la Gràfica 2 tenim un detall amb la distribució per sexes dels residents a Salt agrupats pel lloc de naixement.

Lloc naixement	Homes	Dones	TOTAL
A Salt i Girona	4.405	4.185	8.590
A les Comarques	2.088	2.388	4.476
A Catalunya	654	672	1.326
A Espanya	3.069	3.028	6.097
A Fora	206	171	377
TOTALS	10.422	10.444	20.866

Dels nascuts fora de Catalunya, els nascuts a Andalusia i Extremadura són els col·lectius més nombrosos (3.720 i 743 persones respectivament). Representen, segons que podem apreciar en la Gràfica 3, un 17'8% (nascuts a Andalusia) i un 3'6% (nascuts a Extremadura) del total de la població de Salt.

2.- ELS ESTRANGERS QUE VIUEN A SALT

En el Quadre 4 tenim les dades corresponents a l'origen dels estrangers residents a Salt distribuïts per edats. Caldria tenir en compte que es tracta dels estrangers "oficialment" residents a la Vila. No s'inclouen, doncs, els que viuen en situació il·legal ni els transeünts. D'una altra banda, creiem que una bona part dels que figuren com a estrangers nascuts a França, Alemanya, Suïssa, Bèlgica.... són fills d'immigrants espanyols a aquests països (i, en el cas de França, alguns, d'exiliats del bàndol republicà derrotat en la guerra del 36-39). Sociològicament, doncs, caldria situar-los més a prop dels residents a Salt nascuts a Espanya que no pas entre els estrangers.

Interval d'edat	0-9	10-19	20-29	30-39	40-49	50-59	60-69	70-79	80-89	+90	TOTAL
BELGICA	1	1		1							3
DINAMARCA						1					1
FRANÇA	5	8	39	8	2	8	20	5	2	1	98
HONGRIA									1		1
IRLANDA							1				1
ITALIA	1		2		2		1				6
PAISOS BAIXOS			1		1						2
PORTUGAL				6	1						10
ANDORRA	2					3					2
GRAN BRETANYA		2		2							4
R.F. ALEMANYA	2	12	12	1	1		2				30
R.D. ALEMANYA			1								1
ROMANIA								1			1
SUISSA			6								6
ARGÈLIA				2							3
GÀMBIA		4	24	22	3		1				54
GUINEA			1	1						1	2
MARROC			6	19	7			1			34
SENEGAL			1	3							4
USA		4		1	2		1	2			10
MÈXIC				2							2
CUBA				1							1
EL SALVADOR					1						1
GUATEMALA			1		1						2
HONDURES		1	2	1							4
JAMAICA				1							1
R. DOMINICANA		1	1	1							3
ARGENTINA		1		5							7
BOLÍVIA				1							1
BRASIL			3	1				1			5
COLÒMBIA	2	6		3	3			1			14
XIIE		7	4	10	3						28
PARAGUAI			1	1	1			1			3
PERÚ		3	2	2	1						8
URUGUAI		1	1	4	2						11
VENEÇUELA		1		1			3				2
FILIPINES			1	1							2
PAKISTAN					1						1
REP. DE COREA				2							2
VIETNAM			4	1	1						6
TOTAL FINAL	13	54	111	104	33	17	28	12	3	2	377
TOTAL FINAL	2564	3707	3384	3338	2451	1965	1860	1134	416	47	20.866

Voldríem assenyalar els següents aspectes:

-Els estrangers que viuen a Salt són nascuts a 39 estats diferents d'Europa, Àfrica, Amèria i Àsia.

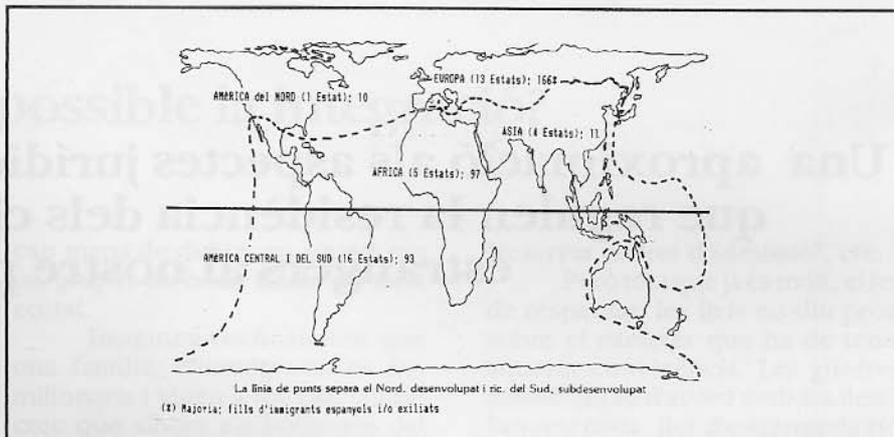
-Tres de cada quatre estrangers (un 74'8%) són menors de 40 anys i prop del 60% corresponen a l'edat laboral "més productiva" (de 20 a 39 anys).

-Tenint en compte allò dit abans sobre els estrangers d'origen europeu, les colònies d'estrangers més nombroses són les integrades per africans -Magrib i Àfrica negra- (54 gambians i 34 marroquins, entre altres fins a un total de 97) i latinoamericans (28 xilens, 14 colombians, 11 uruguaians, peruans i 7 argentins, entre altres fins a un total de 93 procedents d'Amèrica Central i del Sud). Ens trobem, doncs, en general, davant de refugiats "econòmics" o "político-econòmics" de característiques (llengua, instrucció, cultural, religió, ètnia, etc....) molt diferents.

-La majoria, però procedeixen del Sud econòmic (201, un 53'3% del total) o són fills d'immigrants espanyols.

(Vegeu mapa 5).
Finalment en el Quadre 6 trobem dades relatives al carrer on viuen els estrangers residents a Salt, referides a una mostra dels col.lectius més representatius (Amèrica del Sud, Marroc i Gàmbia).

Segons això, dos de cada tres estrangers de la mostra viuen en algun d'aquests sis carrers o places de la Vila: A. Guimerà, Pl. Catalunya, Major, Pr. Francesc Macià, Garbí i Llarg. Els gambians (54 una tercera part del total), es concentren en mitja dotzenes de vivendes.

3.- ALGUNES CONSIDERACIONS FINALS

A la vista de les dades anteriors voldríem fer un parell de consideracions. La primera, relativa a les relacions humanes, la segona, té molt a veure amb la solidaritat.

-Salt és afortunadament, un sol poble format per col.lectius humans procedents de diferents cultures. L'actual societat saltenca és, doncs, una **societat multicultural**. No és senzill mantenir relacions de bona i franca convivència en un marc, on, en gran o petita escala, trobem una gran diversitat entre les identitats de les persones que hi viuen. És, però, -o potser-un privilegi poder compartir la nostra vida social amb gent diversa, tan diferent. Podem emplenar la nostra vida de xenofòbia i reduir les nostres relacions als cercles més pròxims a nosaltres, o la podem enriquir amb la pràctica de relacions socials fraternals i respectuoses envers els altres sense distincions ni prejudicis de cap mena. Naturalment

es tracta d'una opció personal, però estem convençuts que és la segona l'única opció realment facilitadora de la consciència i de la construcció d'un sol Poble...

-Els estrangers a Salt, i molt especialment els "refugiats econòmics" viuen generalment en unes condicions molt difícils. A més dels problemes específics de tota immigració, es veuen obligats a subsistir en unes condicions administratives, socials i laborals molt penoses. Els "papers", la vivenda o la feina estable són sempre una llarga i dura cursa d'obstacles a vegades impossibles de superar. Una vegada més el nostre poble, fent costat a aquestes persones, ha de ser el Salt solidari i exemplar que tots volem. És una qüestió d'estricta justícia, però també ha de ser, com en altres moments de la nostra Història, un signe de la nostra identitat...

Sebas Parra i Martí Fita

IMMIGRATS DE SUD-AMÈRICA /MARROC I GÀMBIA

CARRER	ARGENTINA	XILE	COLÒMBIA	GÀMBIA	MARROC	URUGUAI	TOTAL
ÀNGEL GUIMERA		1		15	9		25
ANTONI GAUDI, PL.				5			5
CATALUNYA, PL. DE			12		3	4	19
DR. FERRAN, C.		5			1		6
ELISENDA MONT. . PTGE.					1		1
ESTEVE VILA, C.					6		6
GARBÍ, C.			1	9			10
INDÚSTRIA, C.						1	1
JACINTO BENAVENTE				2			2
LLARG, C.				10			10
MAJOR, C.		8	1		2	5	16
MANUEL DE FALLA, C.		1					1
MIGUEL DE CERVANTES, C.	2						2
MONTSENY, C.					1		1
MORENETA, C. DE LA		4					4
PAISOS CATALANS, PG.	2			4			6
FORTUNY, C.					1		1
PIUS XII, C.					2		2
PR. FRANCESC MACIÀ, C.				9	1	1	14
RAMON SAMBOLA, C.							3
ROCA DELPECH, C.							1
SANT JAUME GRUP	1				2		3
TEIXIDORES, C.					1		4
TORRAS I BAGES, C.	1	2			3		3
TRAMUNTANA, C.					1		1
VILA, PL. DE LA	1						1
TOTAL FINAL	7	28	14	54	34	11	148

Una aproximació als aspectes jurídics i administratius que regulen la residència dels ciutadans/anes estrangers al nostre país

El marc legal que regula la situació de residència de qualsevol persona estrangera al nostre país està delimitat per:

- La llei d'estrangeria de l'1 de juliol de 1985.

- Reglament d'execució de la llei d'estrangeria. Decret regulador pels ciutadans de la CEE de 26 de maig de 1986.

- Acord de regularització de 7 de juny de 1991.

Aquest últim acord és el que passaré a ressenyar a grans trets, ja que en aquests moments és el que facilita o no el permís de residència de la majoria d'estrangers residents a casa nostra.

La **REGULARITZACIÓ** consisteix en un procediment **excepcional i transitori** de la Llei d'estrangeria, que busca **legalitzar** tots els estrangers que **viuen i treballen** a Espanya i no tenen cap tipus de documentació o no tenen la que es necessita per a fer-ho.

Qui la pot sol·licitar?

- El mateix estranger.

- L'empresari o patró que tingui treballant estrangers sense la documentació reglamentària que exigeixen la Llei d'estrangeria i el Ministeri de Treball.

El termini de sol·licitud va des del 10 de juny al 10 de desembre de 1991. El procediment és gratuït i es pot fer personalment. Es podran sol·licitar permisos de **residència i treball** per compte propi o per compte d'altri.

Qui podrà regularitzar-se?

- Els o les que es trobin a Espanya abans del 15 de maig de 1991 i a més es trobin en alguna d'aquestes situacions:

a) Haver tingut permís de treball i residència i continuïn vivint i treballant a Espanya sense documentació.

b) Haver treballat a Espanya un mínim de nou mesos en els últims dos anys i continuïn residint en territori espanyol.

c) Els que tinguin oferta de treball o un projecte d'activitat per compte propi.

Entre la documentació necessària, a part de l'imprès que es dóna gratuïtament al Ministeri de

Treball de cada província, hi ha el passaport en vigor, quatre fotografies, contractes de treball vigents i caducats (per demostrar el treball dels últims dos anys), informes d'entitats bancàries que acreditin mitjans de vida, empadronaments d'Ajuntaments, documents d'assistència social que demostrin treballs i mitjans de vida esporàdics, certificats d'empresaris on citin que han estat treballant amb ells...

Aquestes grans pinzellades resumeixen a grans trets el procés anomenat de Regularització, encara que aquí no anem més a fons en els casos particulars ni en les mateixes contradiccions que ens trobem a l'hora d'aportar la documentació o la manera arbitrària que es concedeixen els permisos de residència.

Al capdavant, la Regularització ha obert una porta a molts ciutadans i ciutadanes estrangers que per la via orgànica de la Llei d'estrangeria (recordem que està en plena vigència) no podrien ni poden tenir el permís de treball ni el de residència. No obstant això, la lentitud administrativa en contestar, tant favorable com desfavorablement, ens angoixa a més d'un quan veiem passar els dies i s'acosta el dia "D", i encara hi ha a les nostres comarques moltes persones que no podran ni tan sols arribar a presentar la documentació que es demana en aquesta Regularització. L'interrogant és el següent: i després del termini de la Regularització, què passarà?

Del que sí estem convençuts és que després d'aquesta Regularització n'hauran de venir unes quantes d'altres, tal com demostra l'entrada, encara avui, d'estrangers tant del Tercer Món com de l'Europa fins ara anomenada de l'Est.

Joan Colomer

(Responsable de l'Oficina d'informació per a treballadors estrangers de la UGT de Girona)

És possible la integració?

Què vol dir integrar-se? Aquesta pregunta és difícil, tots parlem d'integració, però no ens aturem a pensar què volem dir. Intueixo que quan fem ús de la parauleta en un llenguatge col·loquial, volem expressar una cosa semblant a aquesta afirmació: "Quan se sentin com a casa, ens entenguin i valorin la nostra manera de viure i els nostres costums, quan comencin a parlar la nostra llengua i sobretot ens estimin perquè els hem acollit bé i els hem donat la possibilitat de viure entre nosaltres; llavors ja no patiran el nostre menyspreu ni seran discriminats". I els més desvergonyits, com certs polítics, i no miro a ningú, gosaran dir "...llavors ja seran catalans de debò".

Com podeu imaginar, aquestes afirmacions, tant la primera com la segona, no se les creu ningú. Han de passar encara anys perquè Ibrahim o Arjanbuha siguin acceptats com són, i si aquesta nostra cultura occidental i poderosa no es fa una mica més humil, és possible que aquest moment no arribi mai.

Jo faria una rebaixa i diria simplement que els immigrants, en la mesura que no ens recordin que són diferents i també en la mesura que es facin semblants a nosaltres, podran viure millor perquè seran menys rebutjats. Si és això el que vull dir quan parlo d'integració, llavors sí, estic segur que es produirà la integració i que la convivència serà possible. Ara bé, noteu el canvi; primer era suficient amb el seu respecte i agrament davant la comunitat acollidora, ara ja estem parlant que s'oblidin del seu univers cultural o, en altres paraules, que traixin la seva identitat.

Imagineu-vos un "moreno i una morena" que a l'aplec del poble o a la festa major ballessin com déu mana una sardana, estic segur que a partir d'aquell moment haurien trencat l'aïllament en què vivien i la gent començaria a acostar-s'hi.

Imagineu-vos uns altres que anessin a missa el diumenge. Sense

cap mena de dubte, en aquest cas un grupet de bons fidels els faria costat.

Imagineu-vos finalment, que una família, d'immigrants es fan milionaris i viuen a tot gas, també crec que alhora els botiguers del barri els dirien "senyors" i no els costaria gaire trobar parella al casino per jugar a la botifarra.

Com veieu en aquests exemples, estem forçant el que ve de fora a "canviar la pell", a oblidar els seus valors i convertir-se als nostres, i si se'n surten (perquè pot ser que no se'ls deixi entrar a ballar a la rodona) i sobretot si es fan rics, (ja que els diners són el nostre valor més alt), la convivència a casa nostra serà possible.

Doncs bé, ara sí que contesto la pregunta inicial. És possible la integració si el nou vingut no intenta explicar-me com és el seu país, si té cura d'amagar-se quan prega, i si per comptes de demanar un bocí quan té gana, em demostra que pot comprar-se cada dia un croissant. I precisament perquè la integració que oferim és aquesta, per això mateix no la vull, perquè no ens està permès de demanar a ningú que traixi la seva identitat i que no demani res per tenir un lloc a casa nostra i perquè, a més, temo que ni així acceptarem mai que els nostres nets siguin del color de la llet amb cafè.

Parlar, doncs, d'integrar és una mentida, ara per ara no podem fer altra cosa que mirar de no fer el contrari, és a dir, mirar de no segregar. Oblidem-nos que hi són, no cal mirar-los si no volem, ni donar-los ni un duro ni un somriure, però això sí, si mai passen a prop nostre, tampoc ens està permès de fer-los la trabanqueta. Els hem de reconèixer els mateixos drets que tots tenim, ho diu la Constitució, i per tant, dret de reunió, d'associació, dret a llogar vivendes, d'anar a l'escola, d'obtenir una formació ocupacional, a la salut, a triar lloc per viure, al treball en les condicions que marca la llei, a la lliure circulació, a entrar a tots els locals públics encara que digui

"reservat el dret d'admissió", etc...

Però tot i que ja és molt, el fet de respectar les lleis no diu prou sobre el caràcter que ha de tenir aquesta convivència. Les guerres també es fan d'acord amb les lleis i l'anomenada llei d'estrangeria no és pas un model quant al respecte dels drets dels immigrants. Per sobre de la legalitat hi ha la consciència que ens obliga a la solidaritat, i aquesta no te res a veure amb el dret, sinó amb la justícia.

Diguem, doncs, que la integració no la volem, perquè no és respectuosa amb aquells que, ens agradi o no, sempre seran diferents i perquè suposa tancar-se a no comprendre mai els valors de l'altre. Diguem també que el respecte estricte a la legalitat no és prou garantia d'una convivència justa, ja que permet sempre certes segregacions i menyspreus, a més de la possibilitat d'aprofitar-se de les seves febleses, (penseu per un moment en els "il·legals"). Diguem, finalment, que només tenim una possibilitat de bastir una convivència justa, la que es fonamenta en el respecte i en l'obertura cap a l'altre.

Respecte a la seva identitat, a la seva cultura, a la seva pobresa, al seu projecte personal. Respecte que ens permetrà de conèixer, és a dir, de viure conjuntament en un poble que des d'ara serà una mica diferent, perquè ens haurem acostumat a veure l'esvelt minaret de la mesquita i a tastar el boníssim gust del cuscús.

Per dir-ho amb unes altres paraules, la integració, si la volem entendre en el seu aspecte positiu, no vol dir res més que possibilitar una nova societat plural, multiracial i multicultural, on tots, ells i nosaltres puguem trobar aquella llar fraterna que ens parla l'article 1 de la Declaració Universal dels Drets de l'Home.

Josep de Delàs
(President de Justícia i Pau de
Girona)

El tractament educatiu de la diversitat

La realitat escolar és, i ha estat sempre, heterogènia i diversa: no ha existit mai l'alumne mitjà, l'alumne estadísticament normal. Mireu si no una aula qualsevol, d'una escola qualsevol. Hi trobareu alumnes alts i baixos, robustos i malaltissos, tímids i atrevits, espavilats i apocats, religiosos i maleducats, moguts i lents, guapos i lletjos, rics i pobres... La pretesa homogeneïtat que dona l'edat no és més que una vana il·lusió, que ha servit -això sí- per justificar determinades maneres d'ensenyar que, en nom de l'eficàcia instructiva i de la necessitat de seleccionar els millors, han oblidat l'eficàcia educativa i l'atenció al desenvolupament de cada un dels nens.

Si avui aquesta vella qüestió, el tractament educatiu de la diversitat, està damunt la taula i es planteja com a urgent i problemàtica, és entre altres motius, perquè:

a) Tant l'administració com la societat consideren necessari i viable que els nens amb deficiències (físiques, psíquiques i sensorials) s'integrin a les aules ordinàries, enlloc d'atendre'ls en escoles especials.

b) Cada dia és més notable la presència a les nostres escoles de nens i nenes que pertanyen a ètnies i cultures ben diferents de la nostra.

c) Els mitjans de comunicació han denunciat obertament casos flagrants de discriminació i racisme (envers els nens de raça gitana, envers els portadors d'anticossos de la SIDA, etc...)

Deixeu-me repetir, però, que aquesta és una qüestió antiga; que a moltes escoles infantils (llars d'infants, parvularis...), a força escoles unitàries (escoles de pobles petits, on un sol mestre ensenya nens d'edats diferents), i a algunes escoles graduades, fa molt temps que han cercat recursos i maneres per afrontar i resoldre educativament els problemes que genera la diversitat.

Sense ànim de ser exhaustiu,

vet aquí algunes pautes que em semblen especialment rellevants de cara al tractament educatiu de la diversitat, particularment de la diversitat cultural:

1.- Evitar la separació física dels nens culturalment diferents, o, dit d'una altra manera, integrar-los en el sistema educatiu ordinari. El contacte físic és la condició necessària per millorar el coneixement, la comprensió i l'apreci entre nens i nenes de cultures diferents.

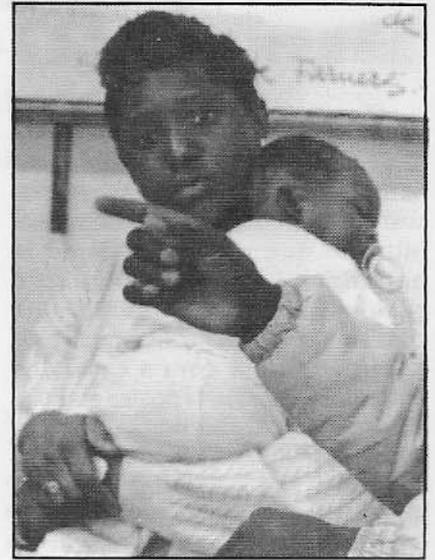
2.- Millorar la qualitat de les escoles, dels professors i de l'ensenyament és la millor mesura que es pot prendre per afavorir el desenvolupament individual i, per tant, diferent de tots els nens, i per reduir les taxes de fracàs escolar.

3.- Els professors hauran de canviar determinades actituds que tendeixen a estigmatitzar els nens o que són senzillament etnocèntriques, i hauran de fer un esforç per conèixer les cultures d'origen de tots els seus alumnes.

4.- Els alumnes han de tenir una informació objectiva i respectuosa de la manera de ser, de viure i de comportar-se de tots els nens i cultures en convivència. Aquesta informació no s'ha de reduir als aspectes folklòrics i exòtics, sinó que ha de comportar anàlisis explicatives per tal d'evitar estereotips i prejudicis. (Com a mesura immediata caldria retirar de la circulació alguns llibres de text que ensenyen que la civilització europea, blanca i cristiana és superior a les altres).

5.- Pel que fa a la llengua, és essencial que els nens coneguin, aprenguin i valorin la seva llengua materna, tan essencial com que aprenguin ben aviat la llengua del país que els acull.

6.- L'escola no pot restar al marge de la problemàtica social que afecta aquests nens. Això vol dir que algunes vegades caldrà actuar amb

rapidesa i que en d'altres caldrà fer un esforç per detectar els problemes i canalitzar-los a través d'altres institucions.

7.- Fer una planificació ben estructurada, que tingui clars els objectius finals i que posi l'èmfasi en l'aprenentatge d'hàbits, ja que aquests donen autonomia als alumnes, faciliten la realització de les tasques escolars i permeten al professor de dedicar-se més intensament als alumnes que més ho necessitin.

8.- L'avaluació no ha de ser més l'excusa per seleccionar, classificar i etiquetar els nens. Avaluar significa que els professors recullen informació per tal de conèixer millor els nens, d'ajudar-los a progressar, d'ajustar la seva acció educativa i de fer-ho saber als pares. (Aquesta avaluació, és clar, està renyida amb determinades pràctiques: butlletins de notes, exàmens standartzats, quadres d'honor...)

9.- Valorar els aspectes relacionals, i afectius de l'ensenyament: la construcció d'un ambient acollidor estimula les relacions interpersonals i contribueix a la formació d'una identitat positiva. És en un ambient així que tindran un sentit ple les normes i exigències comunitàries.

Xavier Besalú
(Professor de l'Estudi General
de Girona)

Aspectes de la vida quotidiana

Mi nombre es...

Ningú a la sala imaginava que aquell jove africà, d'aspecte més que saludable, de cara rodoneta (com la majoria de l'ètnia sarakolé) i dents blanquíssimes, guardés cap secret o fos diferent de tants homes negres que veiem a diari pels carrers de Girona. Però, en realitat, què en sabem "de tants homes negres que veiem a diari pels carrers de Girona....?".

Aquesta fou la primera sorpresa pels més de 100 joves asseguts per terra en una sala de l'escola del Collell, on venien a escoltar un immigrant que explicava la seva vida en públic, responent preguntes i demostrant la seva exquisida sensibilitat...

"Mi nombre es", així començava.... YUSSIFJANCARE, tinc 21 anys i he nascut a Gàmbia". Encara que sap sis idiomes: àrab, anglès, sarakolé, fula i castellà, no coneix encara prou bé el català com per expressar-s'hi amb llibertat i prefereix fer-ho en castellà. Diu que quan va arribar a Catalunya fa un parell d'anys no havia sentit a parlar mai de Barcelona, Girona, Catalunya, etc... sí de Madrid (no d'Espanya) i també de Santa Coloma de Farners (???). Li demanem que expliqui aquest fet i diu: "Tinc un germà que viu a Ohio (EEUU) que em va dir que hi anés, però és massa car i lluny dels pares que són grans. Un altre germà treballa a Israel i em va dir que faltaven paletes a baix preu. Vaig anar-hi, però no em varen donar permís de treball i allà un amic africà va dir-me: ves a Santa Coloma, Madrid (vol dir Espanya), que encontraràs amigues y trabajo"....

Els joves li feien moltes preguntes sobre la feina, l'Islam, la parella i el matrimoni musulmà... en aquells moments va entrar a saludar el bisbe de Girona, senyor Jaume, i, potser "hechizat", es va quedar tota

l'estona....

En Yussif seguia la seva explicació.... "Vaig sortir de Gàmbia fa 4 anys per conèixer el món, guanyar-me la vida i enviar diners als meus pares. Després quan tingui uns quants estalvis

tornaré al meu país (aspiració molt generalitzada i legítima), em casaré, faré una caseta, muntaré un petit negoci i...

Com vares començar a viure a l'arribar a Catalunya?, li preguntaven.

Primer de tot, sense conèixer ningú em van acceptar en un pis i al principi m'ho donaven tot, vivenda, menjar, roba, coneixements del país, etc.. Després, a través de l'amic que coneixia un català... vaig trobar feina al bosc.

Ara treballa de 10 a 14 hores diàries en una fàbrica del "bru" i després anem a repartir amb el camió. Els dissabtes també. Estic molt content. No cobro gaire però estic segur i puc arreglar els papers de legalització.

"Per entendre la gent catalana vaig anar a l'Escola Samba Kubally i com que tenia una certa facilitat pels idiomes vaig aprendre el castellà. Ara m'agradaria aprendre el català".

Ens pots dir els aspectes de Catalunya que més et sorprenen?

"Aquí la gent sempre està en moviment, com si tinguessin molta pressa. Molts et miren com si fossis un bitxo raro que només serveixis per treballar.... No puc explicar les coses que m'agraden o el que penso, els meus somnis, la vida del meu país i el que trobo a faltar: la família, la núvia i molt però molt, la meua religió

musulmana..."

Has trobat persones amigues a Catalunya?

"He quedat molt parat a Santa Coloma, perquè encara que jo no vaig viure el brot de racisme fort, els problemes que

hem passat, m'han fet molta por i m'han donat molta tristesa. No pensava ni podia creure que Europa fos tan inhumana i que no es practiqués la religió cristiana".

"M'ha agradat molt el progés, els metges del seguro, les ciutats tan grans i sobretot la nostra escola Samba Kubally: Podem APRENDRE EDUCACIÓ, conèixer el país i catalans que són humans".

"Per divertir-me vaig a Banyoles amb els amics. Si conec alguna noia no em puc comprometre, perquè elles han de ser de religió musulmana i és molt difícil per una noia europea. Podem ser amics i ja està bé".

La conversa s'allarga però hem de marxar.... "demà s'ha de treballar i encara he de fer la compra per als companys. Estic molt cansat del treball d'avui..."

Diem adéu, agafem el cotxe i com sempre abans de posar-lo en marxa en Yussif recita: ALLAHOU AKBAR! (AL·LÀ ÉS GRAN)....

Gràcies Yussif Jancaré per la teva amistat.

Lluís Caparrós
(Col.laborador de l'Escola Africana d'Adults "SAMBA KUBALLY" de Sta. Coloma de Farners)

Testimoni: Visc i treballo a Salt

Vaig venir a viure a Salt quan l'Alfonsín va guanyar les eleccions a l'Argentina, això provocà una modificació de la meua situació, deixava de ser un refugi polític, és a dir, immigrant obligatori, començava una etapa d'immigració diguem-ne "voluntària".

Moltes raons em van fer decidir a quedar-me i potser també una certa inèrcia. L'Argentina havia esdevingut per mi una terra estrangera.

Era engrescador iniciar una feina, la meua primera com a metge, (després dels mil-i-un oficis que havia desenvolupat en la meua primera etapa d'exiliada a França), estrenava de tot: "socialisme", poble, professió, casa i em vaig quedar. Han passat 8 anys, hi ha hagut de tot.

Com podria resumir els principals diguem-ne problemes per un emigrant?: L'aïllament, la llengua, la inadaptació, la legalització de la situació, la soledat....

Crec que com a Llatinoamericana, blanca, amb una professió i amb gent del país al meu voltant, jo he estat una immigrant privilegiada. Tenia una llengua que em permetia comunicar-me, tot i que no era la llengua catalana, de la qual només coneixia cançons del Serrat, uns recursos personals per poder emplenar impresos i barallar-me amb cartes de residència, permisos de treball, etc.. problema que per mi ha estat el més angoixant, ja que amb la nova llei d'estrangeria i l'entrada a la CEE ningú s'hi aclaria. Era kafkià, injust, esgotador, jo que era neta d'espanyols, a voltes no se'm permetia d'entrar a Espanya perquè no portava 1.000 dolars o m'havia descuidat la carta de residència a casa. Tot i existir acord de

reciprocitat entre ambdós països (Argentina-Espanya), obtenir la nacionalitat va ser no un tràmit de 6 mesos, sinó de 2 anys, amb situacions molt desagradables (interrogatoris policials, intromissió en la teua vida privada, etc...) ara mateix, estan ja nacionalitzada espanyola, tinc grans dificultats per obtenir la nacionalitat de la meua filla.

A la feina i al poble no he viscut una especial discriminació, a voltes curiositat, tampoc una particular solidaritat, la gent ha estat amable i cordial, però només 2 o 3 persones m'han convidat a casa seva, i això després de molt temps i encara. Tens la sensació d'estar pagant "derecho de piso", a la feina, amb els coneguts has de ser el més honest, el més simpàtic, etc. permanentment.

Hi ha un altre fet, si tens companys de feina o veïns del teu país d'origen et sents responsable del seu accionar; si un "sudaca", com ens diuen, transgredeix les "Normes" no et sents indiferent, no et pots prendre totes les distàncies.

Una certa paranoia s'instal·la certament, ets sents desprotegit, de tots els argentins que eren a la feina, el més vinent no n'hi haurà cap; no pots deixar de preguntar-te en algun moment si només és pura coincidència.

Susana Martínez Varona
(Metgessa)

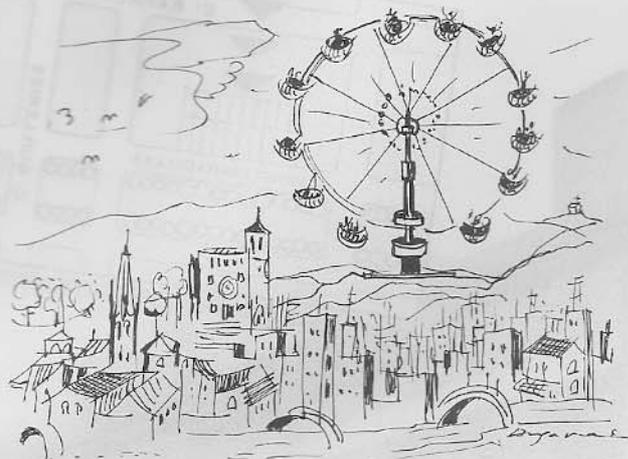
Grups de recerca i actuació sobre minories culturals i treballadors estrangers

Article quart dels estatuts de l'associació

La finalitat general de l'Associació és el potenciar al màxim la solidaritat, l'hospitalitat, el mutu respecte, la convivència i qualsevol altre actitud cívica positiva entre el grup cultural majoritari autòcton i aquelles minories culturals, ètniques, religioses, etc. que de manera temporal o permanent s'estableixin en l'àmbit de l'acció territorial de l'Associació, vetllar pel compliment de l'esperit i la lletra dels Protocols, Declaracions o Convenis, Internacionals i Nacionals, que protegeixen els drets i llibertats de les persones i dels grups socials de manera real i efectiva; i treballar per millorar aquelles normatives que siguin perfectibles.

Per a més informació adreceu-vos a:
C/. Baldiri Reixach, 50
(Fund. Ser-Gi)
17003 GIRONA
Tel. (972) 20 55 05

L'acudit foll

FIRES DE GIRONA - 1991

CAP I POTA

Placa entortolligada

L'insigne Santiago Ramón y Cajal no té cal culpa que el seu nom es trobi penjat d'aquesta manera en un carrer de Salt.

El seu nom i la placa es troben entortolligats a l'entrada d'un garatge a l'aire lliure, a la confluència amb el Pg. Països Catalans.

La feina ben feta, com ens predica la Generalitat, no té fronteres, i per tant amb una mica d'enginy segur que es trobaria un lloc més adequat on col·locar la placa.

I el venerable Ramón y Cajal ens ho agrairia.

Salt, la perla del Gironès

Si parlem de municipis del Gironès, possiblement no n'hi ha cap altre que hagi tingut tantes transformacions; degut al seu gran increment de població en molt pocs anys, la seva àmplia i mal planificació, la pèrdua de la seva municipalitat, l'adquisició de la independència, Govern propi, etc. i que, malgrat això, conservi els trets característics que sempre li havien donat personalitat pròpia.

Amb una gran ciutat al cantó, en un altre temps forem Vila dormitori. Annexionats a la força per la Capital, haguérem de patir les conseqüències de polítiques centralistes, a on no es preocupaven dels barris extrems, i Salt no era més que un suburbi de la ciutat, amb una manca total d'infraestructura i serveis.

D'ençà del 83, amb la independència, les coses han canviat, i d'aquell trist raval hem passat a ser una ciutat de pes dins de la Pàtria Catalana. I tant és així que ens podem assegurar en igualtat de condicions amb la gran ciutat, a fi de tractar diferents assumptes que poden interessar a les dues parts. I tot això gràcies als saltencs, ja que la major part de ciutadans del poble no van perdre mai la seva pròpia identitat.

Avui dia, a Salt, tenim una societat estable, a on la solidaritat, la catalanitat, l'europeisme, la convivència, la integració, l'estima al poble... etc. és a l'ordre del dia.

I Salt és com una perla, ja que és una ciutat desitjable, i depèn de nosaltres que sapiguem treure'n bon profit. Perquè si no, malament rai.

Això és una tasca que hem de fer tots plegats, sense condició ni color, i fer del nostre estimat Salt el GRAN POBLE, a fi que els nostres veïns, ciutats i pobles, puguin dir: que en són de ben parits els de Salt.

I tot gràcies a la seva gent.

Per això, i molt més, podem dir que Salt és una perla dins la Comarca del Gironès.